

zák. § 7 a násl. Požitky takto vypočtené a zvýšené o 100% jsou pak základnou, se kterou srovnati je příjem válečného poškozence-trafikanta z propůjčené mu trafiky.

Žal. úřad vychází z názoru, že hranice určená §em 2 odst. 1 jest absolutní mezí pro výši důchodu válečných poškozenců vůbec, tedy i válečných poškozenců-trafikantů, a opírá se o vl. nař. č. 363/22, které k § 4 stanoví, že pro příjem trafik platí všeobecná hranice vylučující z nároku na důchod podle § 2, a že ustanovení § 4 odst. 1 požitk. zák. přichází k platnosti teprve, jestliže příjem z trafiky nedosahuje této hranice.

Leč takový výklad nemá, jak dovozeno, opory v zákoně, který sice v § 4 odst. 1 poukazuje na požitky, jež by jinak »podle tohoto zák. příslušely« jakožto základ pro výpočet důchodu válečných poškozenců upravovaného tímto odstavcem, avšak stanoví zvláštní, speciální omezení výše důchodů těchto poškozenců a nepřipouští svým obsahem výkladu, jaký mu dal žal. úřad. To vyslovil nss v násl. Boh. A 10.713/33. V témž nálezu vysloveno, že ustanovení vl. nař. č. 363/22 k § 4 zák. č. 142/20 ve znění zák. č. 39/22, podle něhož pro příjem z podniků, uvedených v § 4 odst. 1 cit. zák. platí všeobecná hranice, vylučující z nároku na důchod podle § 2 zák. a teprve v případech, že příjem z uvedených podniků nedosahuje této hranice, přichází k platnosti ustanovení § 4 odst. 1 zák., není kryto zákonem a je tedy neplatné.

Spočívá tedy nař. rozhodnutí na nesprávném výkladě zákona a na neplatném ustanovení vl. nař.

Č. 10.712.

Vyvlastnění. — Stavební ruch: K tomu, aby se stavbou bylo »započato« ve smyslu § 5 odst. 5 zák. č. 45/30, není třeba, aby byly úplně vykopány základy v celé půdorysné ploše.

(Nález ze 16. září 1933 č. 15.625.)

○ **Prejudikatura:** srov. Boh. A 4115/24.

○ **Věc:** Karel a Anežka M. v K. proti zemskému úřadu v Brně o vyvlastnění podle zákona o stavebním ruchu.

○ **Výrok:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem okresního úřadu v Holešově z 23. července 1930 byla pro Rudolfa J. v K. podle zák. č. 45/30 vyvlastněna část pozemku, náležejícího vlastnický st-lům, na stavbu obytného domku a hospodářského stavení s tím, že výměr ten pozbude účinnosti, začnou-li st-lé na pozemku tom stavěti sami nejdéle ve lhůtě § 5 odst. 5 cit. zák. a stavbu do dalších 12 měsíců dokončí. Odvolání, jež st-lé z výměru toho podali, bylo rozhodnutím žal. úřadu z 23. října 1930 zamítnuto, následkem čehož ono podmíněné vyvlastnění vešlo v moc práva.

Okresní úřad zjistiv pak, že usnesení okr. soudu v Holešově o knihovní poznámce zahájení vyvlastňovacího řízení bylo st-lům doručeno dne 4. srpna 1930, že vyvlastnitel náhradu za vyvlastněný pozemek složil k soudu, a že st-lé na vyvlastněném pozemku do dne 4. listopadu

1930 včetně jen navezli něco stavebního materiálu a pouze začali vykopávat základy, výměrem z 12. listopadu 1930 vyvlastněný pozemek podle § 7 odst. 2 cit. zák. odevzdal vyvlastniteli v držení. Odvolání, jež st-lé také z tohoto výměru podali, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím v podstatě z toho důvodu, že st-lé do uplynutí lhůty jim dané, t. j. do dne 4. listopadu 1930, neprovedli na vyvlastněném pozemku takové práce, jaké požaduje § 11 odst. 2 vl. nař. z 28. května 1930 č. 66 Sb. pro započetí se stavbou, t. j. úplné vykopání sklepů nebo u staveb, u nichž není třeba sklepy kopati, úplné vykopání základů v celé půdorysné ploše.

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Na sporu je výhradně výklad ustanovení § 5 odst. 5 zák. č. 45/30, t. j. výklad, čeho jest třeba, aby bylo lze uznati, že vlastník vyvlastněného pozemku začal v určitý den na tomto pozemku se stavbou. Po stránce skutkové nebylo totiž žal. úřadem popřeno tvrzení st-lů, že poslední den lhůty, dané jim ve vyvlastňovacím nálezu, t. j. dne 4. listopadu 1930 začali na vyvlastněném pozemku vykopávat základy; žalovaný úřad však přes to neuznal, že by tím byl splněn zákonný požadavek započetí se stavbou ve smyslu § 5 odst. 5 cit. zák. a postavil se na stanovisko, že za počátek stavby ve smyslu tohoto zákonného ustanovení jest podle § 11 odst. 2 vl. nař. č. 66/30 považovati teprve úplné vykopání sklepů nebo u staveb, u nichž není třeba sklepy kopati, úplné vykopání základů v celé půdorysné ploše.

Názor tento je mylný. Jak nss již vyslovil v nál. Boh. A 4115/24, kde vykládal stejně znějící ustanovení zák. č. 35/23 o stav. ruchu, nelze pro výklad výrazu »započetí se stavbou« ve smyslu § 5 odst. 5 zák. o stav. ruchu používatí předpisů prov. nař. k zákonům těm vydaných, pokud stanoví podmínky, kdy má býti uznána stavba za zahájenou, resp. započatou, aby na ni mohla býti udělena státní podpora. Úvahy, jež vedly nss tehdy k vyslovení tohoto právního názoru, platí zcela obdobně i pro výklad stejně znějícího předpisu zák. o stav. ruchu z r. 1930. Proto nss setrval při názoru tam vysloveném i v daném případě.

V cit. nál. však soud zároveň poukázal na to, že zákon v § 5 odst. 5 mluví zcela všeobecně o započetí se stavbou a že pod pojmem stavba v obecném smyslu rozumějí se všechny ony práce, jichž k zřízení nové budovy je zapotřebí a jež projevují se fysicky nějakou změnou na stavebníšti samém — tedy i mezní práce ba i pouhé odklízování překážek stojících v cestě vlastnímu zřizování budovy. Také tento svůj názor nss v nál. tom podrobně odůvodnil, a také dnes při něm setrvává i pro znění zák. z r. 1930; proto se na odůvodnění to odkazuje.

Je tedy zřejmo, že žal. úřad založil svoje rozhodnutí na mylném právním názoru, pročež bylo je zrušiti pro nezákonnost.

Č. 10.713.

Váleční poškození: I. * Nárok na důchod válečného poškozence uvedeného v § 4 odst. 1 zák. č. 142/20 jest výhradně posuzovati podle § 4 cit. zák. — II. * Vl. nař. č. 363/22 Sb., pokud v odstavci 4